

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 98

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 februarie 2011

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea
profesiei de avocat 2-16

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 51/1995*)

pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonome, în condițiile prezentei legi și ale statutului profesiei.

(2) Profesia de avocat se exercită numai de avocații înscrși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare *U.N.B.R.*

(3) Constituirea și funcționarea de barouri în afara *U.N.B.R.* sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept. Nulitatea poate fi constatată și din oficiu.

Art. 2. — (1) În exercitarea profesiei avocatul este independent și se supune numai legii, statutului profesiei și codului deontologic.

(2) Avocatul promovează și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale omului.

(3) Avocatul are dreptul să asiste și să reprezinte persoanele fizice și juridice în fața instanțelor autorității judecătorești și a altor organe de jurisdicție, a organelor de urmărire penală, a autorităților și instituțiilor publice, precum și în fața altor persoane fizice sau juridice, care au obligația să permită și să asigure avocatului desfășurarea nestingherită a activității sale, în condițiile legii.

(4) Orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul.

(5) În exercitarea dreptului de apărare avocatul are dreptul și obligația de a stăruii pentru realizarea liberului acces la justiție, pentru un proces echitabil și într-un termen rezonabil.

Art. 3. — (1) Activitatea avocatului se realizează prin:

a) consultații și cereri cu caracter juridic;

b) asistență și reprezentare juridică în fața instanțelor judecătorești, a organelor de urmărire penală, a autorităților cu atribuții jurisdicționale, a notarilor publici și a executorilor judecătorești, a organelor administrației publice și a instituțiilor, precum și a altor persoane juridice, în condițiile legii;

c) redactarea de acte juridice, atestarea identității părților, a conținutului și a datei actelor prezentate spre autentificare;

d) asistarea și reprezentarea persoanelor fizice sau juridice interesate în fața altor autorități publice cu posibilitatea atestării identității părților, a conținutului și a datei actelor încheiate;

e) apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice specifice a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice în raporturile acestora cu autoritățile publice, cu instituțiile și cu orice persoană română sau străină;

f) activități de mediere;

g) activități fiduciare constând în primirea în depozit, în numele și pe seama clientului, de fonduri financiare și bunuri, rezultate din valorificarea sau executarea de titluri executorii, după încheierea procedurii succesoriale sau a lichidării, precum și plasarea și valorificarea acestora, în numele și pe seama clientului, activități de administrare a fondurilor sau a valorilor în care acestea au fost plasate;

h) stabilirea temporară a sediului pentru societăți comerciale la sediul profesional al avocatului și înregistrarea acestora, în numele și pe seama clientului, a părților de interes, a părților sociale sau a acțiunilor societăților astfel înregistrate;

i) activitățile prevăzute la lit. g) și h) se pot desfășura în temeiul unui nou contract de asistență juridică;

j) orice mijloace și căi proprii exercitării dreptului de apărare, în condițiile legii.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se exercită numai de avocat, dacă legea nu prevede altfel.

Art. 4. — În exercitarea profesiei și în legătură cu aceasta avocatul este protejat de lege.

Art. 5. — (1) Formele de exercitare a profesiei de avocat sunt: cabinete individuale, cabinete asociate, societăți civile profesionale sau societăți profesionale cu răspundere limitată.

(2) În cabinetul individual își poate exercita profesia un avocat definitiv, singur sau împreună cu alți avocați colaboratori.

(3) Cabinetele individuale se pot asocia în scopul exercitării în comun a profesiei; drepturile și obligațiile avocaților titulari ai unor cabinete asociate își păstrează caracterul personal și nu pot fi cedate. În mod corespunzător cabinetele individuale se pot asocia și cu societățile civile profesionale.

(4) Cabinetele individuale se pot grupa pentru a-și crea facilități tehnico-economice în vederea exercitării profesiei și își păstrează individualitatea în relațiile cu clienții.

*) Republicată în temeiul art. VI din Legea nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 28 decembrie 2010, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001 și ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 489/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 5 august 2002;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2003 privind completarea Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 9 septembrie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 29 iunie 2004;

— Legea nr. 201/2004 privind completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 28 mai 2004;

— Legea nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004;

— Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 31 august 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 507/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 19 noiembrie 2004, cu modificările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2005 pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.179 din 28 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 332/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 20 iulie 2006;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008, respinsă prin Legea nr. 81/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 10 mai 2010.

(5) Societatea civilă profesională se constituie din 2 sau mai mulți avocați definitivi. În societatea civilă profesională își pot exercita profesia și avocați colaboratori sau avocați salariați. Societatea civilă profesională și avocații care profesiază în cadrul ei nu pot acorda asistență juridică persoanelor cu interese contrare.

(6) Cabinetele grupate, cabinetele asociate, societățile civile profesionale și societățile profesionale cu răspundere limitată pot avea și proprietate comună.

(7) Avocatul poate schimba oricând forma de exercitare a profesiei, cu înștiințarea baroului din care face parte.

(8) Avocatul nu își poate exercita profesia, în același timp, în mai multe forme de exercitare a acesteia.

(9) Formele de exercitare a profesiei pot fi înstrăinate prin acte între vii numai între avocați definitivi și aflați în exercițiul profesiei sau pot fi lichidate la încetarea calității, cu respectarea regimului investițiilor reglementat prin prezenta lege.

Art. 6. — (1) Societatea profesională cu răspundere limitată este o societate civilă cu personalitate juridică, constituită în condițiile prevăzute de prezenta lege și de Statutul profesiei de avocat, prin asocierea a cel puțin 2 avocați definitivi, aflați în exercițiul profesiei, indiferent dacă dețin sau nu ori dacă aparțin sau nu unei alte forme de exercitare a profesiei.

(2) Dobândirea personalității juridice a societății profesionale cu răspundere limitată are loc la data înregistrării la barou a deciziei emise de către consiliul baroului în a cărui rază teritorială se află sediul ei principal.

(3) Societatea profesională cu răspundere limitată deține un patrimoniu de afectațiune.

(4) Obligațiile și răspunderea societății profesionale cu răspundere limitată sunt garantate cu patrimoniul de afectațiune. Asociații răspund personal, numai în limita aportului social al fiecăruia.

(5) În situația în care societatea profesională cu răspundere limitată se constituie din avocați care fac parte din alte forme de exercitare a profesiei, acestea din urmă pot să nu fie supuse lichidării, dacă asociații convin astfel.

(6) Forma de exercitare a profesiei din care provine asociatul, dacă este cazul, își încetează activitatea profesională desfășurată în nume propriu pe perioada în care avocatul titular sau, după caz, avocații titulari ai acesteia au calitatea de asociat în societatea profesională cu răspundere limitată. Pe perioada în care forma de exercitare a profesiei își încetează activitatea din această cauză, în Tabloul avocaților se menționează corespunzător situația privind încetarea activității, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.

(7) În cazul prestațiilor profesionale constând în asistență și reprezentare juridică la instanțe, parchete, organe de cercetare penală sau alte autorități, societatea profesională cu răspundere limitată are obligația de a menționa în contractul încheiat cu clientul numele avocatului/avocaților ales/aleși sau acceptat/acceptați de client să asigure serviciul profesional, precum și acordarea sau, după caz, neacordarea dreptului de substituție.

(8) Societatea profesională cu răspundere limitată conduce contabilitatea în partidă simplă și este supusă regimului transparenței fiscale. Plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.

Art. 7. — Orice avocat, indiferent de forma de exercitare a profesiei, poate să încheie convenții de colaborare cu experți sau cu alți specialiști, în condițiile legii. Societățile civile profesionale și societățile profesionale cu răspundere limitată pot încheia astfel de convenții numai cu acordul tuturor asociaților.

Art. 8. — (1) Formele de exercitare a profesiei de avocat și cabinetele grupate vor fi individualizate prin denumire, după cum urmează:

a) în cazul cabinetului individual — numele avocatului titular, urmat de sintagma *cabinet de avocat*;

b) în cazul cabinetelor asociate — numele tuturor titularilor, urmate de sintagma *cabinete de avocat asociate*;

c) în cazul societăților civile profesionale și al societăților profesionale cu răspundere limitată — numele a cel puțin unuia dintre asociați, urmat de sintagma *societate civilă de avocați* sau, după caz, *societate profesională de avocați cu răspundere limitată*;

d) în cazul cabinetelor grupate — numele fiecărui titular de cabinet, urmat de sintagma *cabinete de avocat grupate*.

(2) Denumirea formei de exercitare a profesiei, individualizată potrivit alin. (1), poate fi păstrată și după decesul sau plecarea unuia dintre asociați, cu acordul acestuia, sau, după caz, al tuturor moștenitorilor celui decedat, exprimat în formă autentică.

(3) Denumirile prevăzute la alin. (1) vor figura pe firmele cabinetelor sau societăților, în condițiile stabilite de statutul profesiei.

(4) În cazul tuturor formelor de exercitare a profesiei de către avocații străini se pot utiliza denumirea și numele formei de exercitare a profesiei din țară sau din străinătate, în condițiile prezentului articol.

Art. 9. — (1) Convențiile de grupare și de asociere a cabinetelor, actele de constituire a societăților civile profesionale de avocați și a societăților profesionale cu răspundere limitată, precum și convențiile prevăzute la art. 7 se încheie în formă scrisă, cu respectarea condițiilor de fond prevăzute de lege și de statutul profesiei.

(2) Consiliul baroului sesizat verifică îndeplinirea condițiilor legale și, constatând îndeplinirea lor, dispune înregistrarea convenției în termen de o lună de la înregistrarea cererii.

(3) Împotriva deciziei consiliului baroului orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim al său poate formula plângere la organele de jurisdicție profesională, în condițiile prezentei legi și ale statutului profesiei.

(4) Barourile țin evidența separată a avocaților pentru fiecare formă de exercitare a profesiei.

Art. 10. — (1) Barourile și U.N.B.R. asigură exercitarea calificată a dreptului de apărare, competența și disciplina profesională, protecția demnității și onoarei avocaților membri.

(2) În fiecare județ există și funcționează un singur barou membru al U.N.B.R., cu sediul în localitatea de reședință a județului.

(3) Fiecare barou organizează și asigură funcționarea a câte unui serviciu de asistență judiciară pe lângă fiecare judecătorie. Consiliul baroului răspunde de organizarea și funcționarea acestui serviciu.

Art. 11. — Avocatul este dator să păstreze secretul profesional privitor la orice aspect al cauzei care i-a fost încredințată, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege.

CAPITOLUL II

Dobândirea calității de avocat

SECȚIUNEA 1

Condițiile de înscriere în avocatură

Art. 12. — (1) Poate fi membru al unui barou din România cel care îndeplinește următoarele condiții:

a) are exercițiul drepturilor civile și politice;

b) este licențiat al unei facultăți de drept cu durata stabilită de lege;

c) nu se găsește în vreunul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de prezenta lege;

d) este apt, din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei.

(2) Îndeplinirea condiției prevăzute la lit. d) a alin. (1) trebuie dovedită cu certificat medical de sănătate, eliberat pe baza constatărilor făcute de o comisie medicală constituită în condițiile prevăzute în statutul profesiei.

Art. 13. — (1) Membrul unui barou dintr-o altă țară poate exercita profesia de avocat în România, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Pentru a acorda consultanță juridică privind dreptul românesc, avocatul străin are obligația de a susține un examen de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limbă română, organizat de U.N.B.R.

(3) Avocatul străin poate exercita profesia de avocat în România, la alegere, în cadrul uneia dintre formele de organizare prevăzute la art. 5.

(4) Avocatul străin nu poate pune concluzii orale sau scrise în fața instanțelor judecătorești și a celorlalte organe jurisdicționale și judiciare, cu excepția celor de arbitraj internațional.

(5) Onorariile convenite avocatului străin se vor înregistra și se vor plăti integral în România.

(6) Avocatul străin care exercită profesia în România este obligat să se înscrie în tabloul special ținut de fiecare barou și se supune prevederilor prezentei legi, ale statutului profesiei și codului deontologic.

Art. 14. — Este nedemn de a fi avocat:

a) cel condamnat definitiv prin hotărâre judecătorească la pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate, de natură să aducă atingere prestigiului profesiei;

b) cel care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau a săvârșit abateri disciplinare grave, sancționate cu măsura excluderii din profesie, ca sancțiune disciplinară;

c) cel căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească sau disciplinară;

d) falitul fraudulos, chiar reabilitat.

Art. 15. — Exercitarea profesiei de avocat este incompatibilă cu:

a) activitatea salarizată în cadrul altor profesii decât cea de avocat;

b) ocupațiile care lezează demnitatea și independența profesiei de avocat sau bunele moravuri;

c) exercitarea nemijlocită de fapte materiale de comerț.

Art. 16. — Exercitarea profesiei de avocat este compatibilă cu:

a) calitatea de deputat sau senator, consilier în consiliile locale sau județene;

b) activități și funcții didactice în învățământul juridic superior;

c) activitatea literară și publicistică;

d) calitatea de arbitru, mediator, conciliator sau negociator, consilier fiscal, consilier în proprietate intelectuală, consilier în proprietate industrială, traducător autorizat, administrator sau lichidator în cadrul procedurilor de reorganizare și lichidare judiciară, în condițiile legii.

Art. 17. — (1) Primirea în profesie se realizează numai în baza unui examen organizat de U.N.B.R., cel puțin anual și la nivel național, potrivit prezentei legi și Statutului profesiei de avocat.

(2) Examenul pentru primirea în profesie de avocat se susține în cadrul Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților și se desfășoară în mod unitar, în centrele teritoriale ale acestuia, având la bază o metodologie elaborată și aprobată de Consiliul U.N.B.R.

(3) Tematica examenului este unică la nivelul U.N.B.R., iar selectarea subiectelor se face de comisia națională de examen.

(4) Comisia națională de examen este formată cu precădere din avocați — cadre didactice universitare, care au minimum 10 ani vechime în profesia de avocat. Desemnarea acesteia se face de Comisia permanentă a U.N.B.R., la propunerea barourilor.

(5) Dispozițiile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, precum și judecătorilor de la instanțele internaționale.

Art. 18. — (1) La începutul exercitării profesiei avocatul efectuează în mod obligatoriu un stagiu de pregătire profesională cu durata de 2 ani, timp în care are calitatea de avocat stagiar.

(2) Condițiile efectuării stagiului, drepturile și obligațiile avocatului stagiar, ale avocatului îndrumător, precum și ale baroului față de aceștia sunt reglementate prin statutul profesiei.

(3) În perioada stagiului, cu acordul avocatului îndrumător, avocații stagiați pot urma cursuri de masterat, care sunt luate în considerare la aprecierea formării profesionale inițiale, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.

(4) Stagiul se suspendă în caz de lipsă motivată din profesie ori în caz de încetare a îndrumării profesionale fără culpa avocatului stagiar. Perioada de stagiu anterior efectuată se socotește pentru îndeplinirea stagiului.

(5) După efectuarea stagiului avocatul stagiar va susține examenul de definitivare.

(6) Avocatul stagiar respins de trei ori la examenul de definitivare va fi exclus din profesie.

Art. 19. — Activitatea unui avocat stagiar poate fi îndrumată numai de avocați definitivi cu o vechime de cel puțin 6 ani în această calitate și care se bucură de o reputație profesională neștirbită.

Art. 20. — (1) Calitatea de avocat definitiv se dobândește în baza unui examen organizat de U.N.B.R., anual și la nivel național, potrivit prezentei legi și Statutului profesiei de avocat sau prin promovarea examenului de absolvire a Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.

(2) Examenul de definitivare se susține în cadrul Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților și se desfășoară în mod unitar, pe centre teritoriale, având la bază o metodologie elaborată și aprobată de Consiliul U.N.B.R.

(3) Tematica examenului de definitivare este unică la nivelul U.N.B.R., iar selectarea subiectelor se face de comisia națională de examen.

(4) Comisia națională de examen este formată, cu precădere, din avocați — cadre didactice universitare, care au minimum 10 ani vechime în profesie. Desemnarea acesteia se face de Comisia permanentă a U.N.B.R., la propunerea barourilor.

(5) Cel care a promovat examenul de primire în profesia de avocat și care până la data susținerii examenului de primire în profesia de avocat a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar public, consilier juridic sau jurisconsult timp de 5 ani, dobândește calitatea de avocat definitiv, fără susținerea examenului de definitivare prevăzut la alin. (1), cu condiția promovării examenului de definitivare în profesia din care provine.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică și persoanelor care au promovat examenul de intrare în profesia de avocat și care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi și Consiliului Legislativ timp de 5 ani neîntreruși.

(7) Avocatul stagiar care a exercitat cel puțin un mandat de parlamentar, primar, viceprimar, președinte de consiliu județean sau vicepreședinte de consiliu județean, dobândește la cerere calitatea de avocat definitiv.

(8) Avocații — foști judecători nu pot pune concluzii la instanțele unde au funcționat, iar foștii procurori și cadrele de poliție nu pot acorda asistență juridică la unitatea de urmărire penală la care și-au desfășurat activitatea, timp de 5 ani de la încetarea funcției respective.

Art. 21. — (1) Profesia de avocat nu poate fi exercitată la instanțele, precum și la parchetele de pe lângă acestea, inclusiv la Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Înalta Curte de Casație și Justiție sau la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unde soțul avocatului sau ruda ori afinul său până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror, indiferent de secția, direcția, serviciul sau biroul în care își desfășoară activitatea.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și avocatului al cărui soț, rudă ori afin până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de judecător la Curtea Constituțională ori funcția de judecător financiar, consilier de conturi sau procuror financiar la instanțele Curții de Conturi.

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică cabinetului asociat, societății civile sau societății profesionale cu răspundere limitată în care este asociat ori angajat cel cărui i se aplică interdicția menționată la alin. (1) și (2).

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și avocatului titular, avocatului asociat, avocatului colaborator sau salarizat în cadrul profesiei, care se folosește de forma de organizare profesională ori de raporturile de conlucrare profesională stabilite în condițiile legii în scopul eludării acestor interdicții.

Art. 22. — (1) La înscrierea în barou avocatul depune în fața consiliului baroului, în cadru solemn, următorul jurământ: „*Jur să respect și să apăr Constituția și legile țării, drepturile și libertățile omului și să exercit profesia de avocat cu cinste și demnitate. Așa să-mi ajute Dumnezeu!*”

(2) Jurământul poate fi depus și fără formula religioasă, în acest caz, jurământul va începe cu formula: „*Jur pe onoare și conștiință!*”

Art. 23. — (1) Avocatul stagiar poate pune concluzii numai la judecătoria și poate asista ori reprezenta partea la organele și instituțiile prevăzute la art. 3.

(2) Avocații stagiați, după înscrierea în barou, au obligația să urmeze cursurile Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților, în perioada de stagiu.

(3) Avocatul definitiv are dreptul să pună concluzii la toate instanțele, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale, unde va putea pune concluzii dacă are o vechime neîntreruptă în profesie de cel puțin 5 ani de la definitivare.

(4) Avocatul definitiv este obligat să frecventeze formele de pregătire profesională continuă organizate de barou, Institutul Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților sau de formele de exercitare a profesiei, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.

Art. 24. — (1) Baroul are obligația să întocmească anual tabloul avocaților definitivi și stagiați în ordine alfabetică, cu menționarea numelui, prenumelui, titlului științific, datei înscrierii în barou, sediului profesional, formei de exercitare a profesiei și a instanțelor la care au dreptul să pună concluzii.

(2) A doua parte a tabloului va cuprinde cabinetele asociate, societățile civile profesionale și societățile profesionale cu răspundere limitată, cu indicarea sediului și a avocaților care le compun.

(3) Prin grija baroului, tabloul anual al avocaților și modificările intervenite sunt comunicate la începutul fiecărui an instanțelor judecătorești, organelor de urmărire penală și autorităților administrative ale județului sau municipiului București, precum și U.N.B.R.

Art. 25. — (1) Consiliul baroului emite decizii de trecere pe tabloul avocaților incompatibili, la cerere sau din oficiu, iar reînscrisura pe tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei se face numai la cerere, după încetarea stării de incompatibilitate.

(2) În cazurile în care există incompatibilitate, decizia de primire în profesie va produce efectele numai de la data încetării stării de incompatibilitate, care trebuie rezolvată în termen de două luni de la emiterea deciziei.

Art. 26. — (1) Exercițarea oricărei activități de asistență juridică specifică profesiei de avocat și prevăzută la art. 3 de către o persoană fizică sau juridică ce nu are calitatea de avocat înscris într-un barou și pe tabloul avocaților aceluși barou constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

(2) Instanțele sunt obligate să verifice și să se pronunțe asupra calității de reprezentant al unei persoane care se prezintă ca avocat, exercitând acte specifice acestei profesii și folosind însemnele profesiei de avocat.

(3) Actele specifice profesiei de avocat, efectuate în mod public de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile prezentei legi, sunt nule dacă s-a produs o vătămare ce nu poate fi remediată în alt mod, în afară de cazul în care modul de îndeplinire a acestora a fost de natură să producă o eroare comună cu privire la calitatea celui care le-a săvârșit.

(4) În cazurile prevăzute de prezentul articol, baroul are dreptul la acțiune în despăgubiri împotriva persoanei fizice sau juridice care exercită fără drept profesia de avocat.

(5) Sumele obținute cu titlu de despăgubiri potrivit alin. (4) vor fi cuprinse în bugetele barourilor și vor fi folosite în mod exclusiv pentru organizarea activității de pregătire profesională a avocaților, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Încetarea și suspendarea calității de avocat

Art. 27. — Calitatea de avocat încetează:

- prin renunțarea scrisă la exercițiul profesiei;
- prin deces;
- dacă împotriva avocatului s-a luat măsura excluderii din profesie ca sancțiune disciplinară;
- dacă avocatul a fost condamnat definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală și care îl face nedemn de a fi avocat, conform legii.

Art. 28. — Calitatea de avocat este suspendată:

- în caz de incompatibilitate, pe durata existenței acestei stări;
- pe perioada interdicției de a profesa, dispusă prin hotărâre judecătorească sau disciplinară;
- în caz de neplată totală sau parțială a taxelor și a contribuțiilor profesionale către barou, către U.N.B.R. și către sistemul propriu de asigurări sociale, timp de 3 luni de la scadența acestora și până la lichidarea integrală a datoriilor;
- la cererea scrisă a avocatului.

CAPITOLUL III

Drepturile și îndatoririle avocatului

SECȚIUNEA 1

Drepturile avocaților

Art. 29. — (1) Avocatul înscris în tabloul baroului are dreptul să asiste și să reprezinte orice persoană fizică sau juridică, în temeiul unui contract încheiat în formă scrisă, care dobândește dată certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență.

(2) Avocatul, precum și clientul au dreptul să renunțe la contractul de asistență juridică sau să îl modifice de comun acord, în condițiile prevăzute de statutul profesiei. Renunțarea unilaterală a clientului nu constituie cauză de exonerare pentru

plata onorariului convenit, pentru serviciile avocațiale prestate, precum și pentru acoperirea cheltuielilor efectuate de avocat în interesul procesual al clientului.

Art. 30. — Avocatul are dreptul de a alege și de a fi ales în organele de conducere ale profesiei, în condițiile prevăzute în prezenta lege și în statut.

Art. 31. — (1) Pentru activitatea sa profesională avocatul are dreptul la onorariu și la acoperirea tuturor cheltuielilor făcute în interesul procesual al clientului său.

(2) În acest scop, avocatul poate să își deschidă un cont bancar pentru încasarea onorariilor și altul pentru depunerea sumelor primite de la client pentru cheltuieli procesuale în interesul acestuia. Modul de administrare a sumelor predate de client avocatului, pentru cheltuieli procesuale în interesul său, va fi stabilit prin convenția dintre avocat și client, în condițiile prevăzute de statutul profesiei.

(3) Contractul de asistență juridică, legal încheiat, este titlu executoriu. Investiția cu formulă executorie este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află sediul profesional al avocatului. Restanțele din onorarii și alte cheltuieli efectuate de avocat în interesul procesual al clientului său se recuperează potrivit dispozițiilor statutului profesiei.

Art. 32. — Contestațiile și reclamațiile privind onorariile se soluționează de decanul baroului. Decizia decanului poate fi atacată la consiliul baroului, a cărui hotărâre este definitivă.

Art. 33. — (1) Avocații au propriul sistem de asigurări sociale.

(2) Sistemul de asigurări sociale al avocaților este reglementat prin lege și se bazează pe contribuția acestora, precum și pe alte surse prevăzute de lege ori de Statutul Casei de Asigurări a Avocaților.

(3) Timpul servit în avocatură este considerat vechime în muncă.

(4) Avocatul are dreptul la recuperarea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.

Art. 34. — Constituie vechime în profesia de avocat perioada în care avocatul a exercitat funcția de judecător, procuror, notar, a îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi și Consiliului Legislativ, precum și perioada în care acesta a fost suspendat din profesie în vederea exercitării unei funcții de demnitate publică sau a unei funcții asimilate cu funcția de demnitate publică.

Art. 35. — (1) Pentru asigurarea secretului profesional, actele și lucrările cu caracter profesional aflate asupra avocatului sau în cabinetul său sunt inviolabile. Percheziționarea avocatului, a domiciliului ori a cabinetului său sau ridicarea de înscrisuri și bunuri nu poate fi făcută decât de procuror, în baza unui mandat emis în condițiile legii.

(2) Nu vor putea fi ascultate și înregistrate, cu niciun fel de mijloace tehnice, convorbirile telefonice ale avocatului și nici nu va putea fi interceptată și înregistrată corespondența sa cu caracter profesional, decât în condițiile și cu procedura prevăzute de lege.

Art. 36. — (1) Contactul dintre avocat și clientul său nu poate fi stârnit sau controlat, direct sau indirect, de niciun organ al statului.

(2) În cazul în care clientul se află în stare de arest sau detenție, administrația locului de arest ori detenție are obligația de a lua măsurile necesare pentru respectarea drepturilor prevăzute la alin. (1).

Art. 37. — Avocatul care profesază individual, cabinetele asociate, societatea civilă profesională și societatea profesională cu răspundere limitată au dreptul la sediu profesional în circumscripția baroului în care sunt înscrisi și la sedii secundare în alt barou din țară sau din străinătate unde sunt luați în evidență.

Art. 38. — Ministerul Justiției este obligat să asigure spațiile necesare în vederea desfășurării activității avocaților în sediul instanțelor judecătorești.

Art. 39. — (1) În exercitarea profesiei avocații sunt ocrotiți de lege, fără a putea fi asimilați funcționarului public sau altui salariat.

(2) Amenințarea săvârșită împotriva avocatului în timpul exercitării profesiei și în legătură cu aceasta se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Lovirea sau alte acte de violență săvârșite împotriva avocatului în condițiile alin. (2) se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(4) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a părții vătămate, iar pentru faptele prevăzute la alin. (3), și din oficiu. Retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

(5) În cazul infracțiunilor prevăzute la alin. (2) și (3), săvârșite împotriva soțului sau a unei rude apropiate a avocatului în scop de intimidare ori de răzbunare în legătură cu exercitarea de către avocat a profesiei, limitele speciale de pedeapsă prevăzute de lege se majorează cu jumătate.

(6) Avocatul este obligat să respecte solemnitatea ședinței de judecată, să nu folosească cuvinte sau expresii de natură a aduce atingere autorității, demnității și onoarei completului de judecată, procurorului, celorlalți avocați și părților ori reprezentanților acestora din proces.

(7) Avocatul nu răspunde penal pentru susținerile făcute oral sau în scris, în forma adecvată și cu respectarea prevederilor alin. (6), în fața instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a altor organe administrative de jurisdicție și numai dacă aceste susțineri sunt în legătură cu apărarea în acea cauză și sunt necesare stabilirii adevărului.

(8) Avocatul nu răspunde penal pentru recomandările și opiniile profesionale pe care le comunică clientului său și nici pentru actele juridice pe care le propune clientului său, urmate de săvârșirea de către client a unei fapte prevăzute de legea penală. Prezentul alineat nu se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute de Codul penal la art. 155—173, art. 174—192, art. 197—204, art. 205—206, art. 236—244, art. 273—277, art. 279—281, art. 303—307, art. 308—313, art. 314—316, art. 317—330, art. 331—347, art. 348—352, art. 353—355, art. 356—361.

(9) Nerespectarea de către avocat a prevederilor alin. (6) și (7) constituie abatere disciplinară gravă. Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea juridică penală sau civilă, după caz.

SECȚIUNEA a 2-a

Îndatoririle avocaților

Art. 40. — Avocatul este dator să studieze temeinic cauzele care i-au fost încredințate, angajate sau din oficiu, să se prezinte la fiecare termen la instanțele de judecată sau la organele de urmărire penală ori la alte instituții, conform mandatului încredințat, să manifeste conștiinciozitate și probitate profesională, să pledeze cu demnitate față de judecători și de părțile din proces, să depună concluzii scrise sau note de ședință ori de câte ori natura sau dificultatea cauzei cere aceasta ori instanța de judecată dispune în acest sens. Nerespectarea imputabilă a acestor îndatoriri profesionale constituie abatere disciplinară.

Art. 41. — Avocatul este obligat să acorde asistență juridică în cauzele în care a fost desemnat din oficiu sau gratuit de către barou.

Art. 42. — Avocatul este obligat să se asigure pentru răspunderea profesională, în condițiile stabilite prin statutul profesiei.

Art. 43. — Avocatul este obligat să participe la toate ședințele convocate de consiliul baroului, la activitățile profesionale și la ședințele organelor de conducere din care face parte. Absențarea repetată și în mod nejustificat constituie abatere disciplinară.

Art. 44. — (1) Avocatul este obligat să țină evidențele cerute de lege și de statut cu privire la cauzele în care s-a angajat și să achite cu regularitate și la timp taxele și contribuțiile stabilite pentru formarea bugetului baroului și a fondurilor Casei de Asigurări a Avocaților din România și ale filialelor. Bugetul U.N.B.R. este format din contribuțiile barourilor, stabilite conform legii și statutului profesiei.

(2) Actele întocmite de avocat pentru ținerea evidențelor profesionale cerute de lege, precum și pentru legitimarea față de terți a calității de reprezentant au forța probantă deplină până la înscrierea în fals.

Art. 45. — Avocatul este obligat să restituie actele ce i s-au încredințat persoanei de la care le-a primit.

Art. 46. — (1) Avocatul nu poate asista sau reprezenta părți cu interese contrare în aceeași cauză sau în cauze conexe și nu poate pleda împotriva părții care l-a consultat mai înainte în legătură cu aspectele litigioase concrete ale pricinii.

(2) Avocatul nu poate fi ascultat ca martor și nu poate furniza relații niciunei autorități sau persoane cu privire la cauza care i-a fost încredințată, decât dacă are dezlegarea prealabilă, expresă și scrisă din partea tuturor clienților săi interesați în cauză.

(3) Calitatea de martor are întâietate față de calitatea de avocat cu privire la faptele și împrejurările pe care acesta le-a cunoscut înainte de a fi devenit apărător sau reprezentant al vreunei părți în cauză.

(4) Dacă a fost ascultat ca martor, avocatul nu mai poate desfășura nicio activitate profesională în acea cauză.

(5) Avocatul nu poate îndeplini funcția de expert sau de traducător în cauza în care este angajat apărător.

Art. 47. — (1) Avocatul este obligat să poarte robă în fața instanțelor judecătorești.

(2) Caracteristicile robei sunt cele stabilite prin statutul profesiei.

(3) Purtarea robei în afara incintei instanței judecătorești este interzisă, cu excepția cazurilor în care avocatul este delegat de către organele profesiei să reprezinte baroul sau U.N.B.R. într-o ocazie care impune această ținută.

Art. 48. — (1) Este interzis avocatului ca, în mod nemijlocit sau prin persoane interpuse, să folosească procedee incompatibile cu demnitatea profesiei în scopul dobândirii clientelei.

(2) De asemenea, este interzis avocatului să folosească mijloace de reclamă sau de publicitate în același scop. Statutul stabilește cazurile și măsura în care avocatul poate informa publicul cu privire la exercitarea profesiei sale.

CAPITOLUL IV

Organizarea profesiei de avocat

SECȚIUNEA 1

Baroul

Art. 49. — (1) Profesia de avocat este organizată și funcționează în baza principiului autonomiei, în limitele competențelor prevăzute în prezenta lege.

(2) Alegerea organelor de conducere ale profesiei de avocat se face numai prin vot secret.

(3) Organele de conducere colegiale iau hotărâri numai prin vot deschis. Deliberările și votul constituie secret profesional.

Art. 50. — (1) Baroul este constituit din toți avocații dintr-un județ sau din municipiul București. Sediul baroului este în orașul de reședință al județului, respectiv în municipiul București.

(2) Baroul are personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu.

(3) Contribuția avocaților la realizarea bugetului este stabilită de consiliul baroului.

(4) Patrimoniul baroului poate fi folosit în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

Art. 51. — (1) Organele de conducere ale baroului sunt:

a) adunarea generală;

b) consiliul;

c) decanul.

(2) În cadrul baroului își desfășoară activitatea comisia de cenzori și comisia de disciplină. Organizarea, funcționarea, precum și atribuțiile acestora sunt reglementate potrivit Statutului profesiei de avocat.

Art. 52. — (1) Adunarea generală este formată din toți avocații înscriși în tabloul baroului cu drept de exercitare a profesiei.

(2) Adunarea generală are următoarele competențe:

a) stabilește măsuri pentru exercitarea profesiei în baroul respectiv, în limitele legii și ale statutului;

b) alege și revocă decanul, membrii consiliului, membrii comisiei de cenzori și pe cei ai comisiei de disciplină. Decanul este ales pentru un mandat de 4 ani și poate fi reales o singură dată. Decanul se alege dintre avocații cu o vechime de minimum 10 ani în profesie;

c) alege delegații baroului la Congresul avocaților;

d) aprobă proiectul de buget al baroului și dă descărcare consiliului cu privire la activitatea și gestiunea sa.

Art. 53. — (1) Adunarea generală ordinară se întrunește anual, în primul trimestru, la convocarea consiliului baroului.

(2) Convocarea se face prin afișare la sediul baroului, la sediul serviciilor de asistență din județ și prin publicare într-un ziar local cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită.

(3) Adunarea generală extraordinară poate fi convocată de consiliul sau de comisia de cenzori ale baroului.

(4) La cererea a peste o treime din totalul membrilor baroului consiliul este obligat să convoace adunarea generală extraordinară în termen de cel mult 15 zile de la primirea cererii. În acest caz procedura convocării va fi efectuată cu cel puțin 7 zile înainte de data stabilită.

(5) Ședința adunării generale este condusă de decan împreună cu 5 membri aleși prin vot deschis de cei prezenți, dintre care unul va fi desemnat secretar. În caz de alegere sau de revocare a decanului ori a membrilor consiliului niciunul dintre aceștia nu va face parte din prezidiu, iar ședința va fi condusă de cel mai în vârstă membru prezent.

Art. 54. — (1) Adunarea generală este legal constituită cu participarea majorității membrilor săi.

(2) În cazul în care numărul legal nu este întrunit, iar pe ordinea de zi a ședinței nu este inclusă alegerea organelor de conducere a baroului, prezidiul adunării generale, de față cu cei prezenți, stabilește o nouă adunare generală în termen de cel mult 15 zile de la data primei convocări. Consiliul baroului are obligația să îndeplinească procedura convocării cu cel puțin 7 zile înainte de data fixată.

(3) Adunarea generală convocată în condițiile alin. (2) este legal constituită cu participarea a cel puțin unei treimi din numărul total al membrilor săi.

(4) Hotărârile adunării generale se iau cu votul majorității membrilor prezenți, în afară de cazurile în care legea prevede alt cворum de ședință și de vot.

Art. 55. — (1) Adunările generale de alegere a organelor de conducere a baroului sunt legal constituite numai cu participarea majorității membrilor adunării generale a baroului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul barourilor care au în evidență mai mult de 500 de avocați cu drept de exercitare a profesiei, în cazul în care, la prima convocare, numărul legal de participanți nu este întrunit sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 54 alin. (2) și (3).

(3) Participarea la adunarea generală de alegere a organelor de conducere a baroului se face personal. Avocatul membru al baroului nu poate delega exercitarea dreptului său de vot unui alt avocat.

Art. 56. — (1) Consiliul baroului este format din 5 până la 15 membri, aleși pe o perioadă de 4 ani și care au o vechime continuă în profesie de minimum 8 ani. Decanul și prodecanul se includ în acest număr.

(2) Consiliul baroului are următoarele atribuții:

a) adoptă hotărâri pentru aplicarea și respectarea prevederilor prezentei legi și ale statutului profesiei;

b) duce la îndeplinire hotărârile Consiliului U.N.B.R. și ale adunării generale a baroului;

c) întocmește, modifică și dă publicității tabloul anual al avocaților, membri ai baroului, și îl comunică celor în drept;

d) adoptă măsuri pentru organizarea controlului profesional, disciplinar și deontologic, pentru soluționarea sesizărilor și reclamațiilor, în condițiile prevăzute de lege și de statutul profesiei;

e) verifică și constată îndeplinirea condițiilor legale ale cererilor de primire în profesie și aprobă primirea în profesie cu examen sau cu scutire de examen;

f) hotărăște asupra stării de incompatibilitate și asupra încetării acesteia;

g) soluționează cererile de transfer în conformitate cu prevederile legii și ale statutului profesiei;

h) verifică și constată dacă actele privind constituirea, modificarea și schimbarea formelor de exercitare a profesiei, precum și convențiile de grupare sau de conlucrare profesională îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și de statutul profesiei; organizează și ține evidența acestora;

i) coordonează activitatea filialelor sau sucursalelor Casei de Asigurări a Avocaților din raza de competență;

j) organizează conferințele de stagiu, cercurile de studii și editează publicațiile baroului;

k) organizează și îndrumă activitatea serviciilor de asistență juridică din județ, potrivit legii și statutului profesiei;

l) sesizează comisia de disciplină cu judecarea abaterilor disciplinare ale avocaților;

m) suspendă din exercitarea profesiei, pe durata neplății taxelor, avocatul care nu achită taxele și contribuțiile prevăzute de lege și de statutul profesiei timp de 3 luni de la scadența acestora, dacă a fost avertizat despre neplată și nu s-a conformat obligației;

n) soluționează contestațiile împotriva deciziei decanului privind onorariile;

o) stabilește cota de contribuție a avocaților la bugetul baroului;

p) acceptă donațiile și legatele făcute baroului;

q) aprobă statul de funcții și angajează personalul baroului;

r) întocmește proiectul de buget anual, pe care îl supune adunării generale și administrează patrimoniul baroului;

s) prezintă anual adunării generale, spre aprobare, raportul de activitate a consiliului și a decanului, de gestiune curentă și de gestionare a patrimoniului baroului;

t) alege prodecanul baroului;

u) soluționează plângerile și contestațiile împotriva deciziilor decanului baroului;

v) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau hotărâte de Consiliul U.N.B.R. ori de biroul executiv al U.N.B.R.

Art. 57. — Consiliul baroului lucrează legal în prezența a două treimi din numărul membrilor săi și ia hotărâri valabile cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 58. — (1) Decanul baroului are următoarele competențe:

a) reprezintă baroul în raporturile acestuia cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate;

b) convoacă și prezidează ședințele consiliului baroului;

c) aprobă cererile de asistență juridică gratuită;

d) exercită căile de atac împotriva hotărârilor comisiei de disciplină și împotriva deciziilor consiliului baroului pentru care sunt prevăzute căi de atac;

e) ordonă cheltuielile baroului;

f) ia măsuri privind conducerea baroului care nu sunt de competența adunării generale sau a consiliului baroului;

g) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege sau hotărâte de organele de conducere ale U.N.B.R. și date în competența sa.

(2) Prodecanul îl înlocuiește pe decan la cererea sau în absența acestuia.

(3) Dacă decanul și prodecanul sunt în imposibilitate temporară de a-și exercita funcțiile, consiliul baroului poate delega un consilier pentru a îndeplini, în tot sau în parte, atribuțiile decanului.

(4) La Baroul București, consiliul baroului alege 2 prodecani. Decanul este înlocuit, la cerere sau în absența sa, de către prodecanul pe care îl desemnează în scris.

Art. 59. — Avocatul nemulțumit de decizia decanului o poate ataca la consiliul baroului.

SECȚIUNEA a 2-a

Uniunea Națională a Barourilor din România — U.N.B.R.

Art. 60. — (1) Uniunea Națională a Barourilor din România — U.N.B.R. este formată din toate barourile din România și are sediul în capitala țării, municipiul București.

(2) U.N.B.R. este persoană juridică de interes public, are patrimoniu și buget proprii.

(3) Bugetul U.N.B.R. se formează din contribuția barourilor în cote stabilite de Congresul avocaților. Patrimoniul U.N.B.R. poate fi folosit și în activități producătoare de venituri, în condițiile legii.

(4) Baroul de avocați se constituie și funcționează numai în cadrul U.N.B.R., potrivit prezentei legi și statutului profesiei.

(5) U.N.B.R. este succesoarea de drept a Uniunii Avocaților din România.

(6) Folosirea fără drept a denumirilor „Barou”, „Uniunea Națională a Barourilor din România”, „U.N.B.R.” ori „Uniunea Avocaților din România” sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat de către orice persoană fizică sau persoană juridică, indiferent de obiectul activității desfășurate de aceasta, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 61. — (1) Organele de conducere ale U.N.B.R. sunt:

a) Congresul avocaților;

b) Consiliul U.N.B.R.;

c) Comisia permanentă a U.N.B.R.;

d) președintele U.N.B.R.

(2) În cadrul U.N.B.R. se constituie și funcționează:

a) Comisia centrală de cenzori;

b) Comisia centrală de disciplină;

c) aparatul tehnic-administrativ.

Art. 62. — (1) Congresul avocaților este constituit din delegați ai fiecărui barou, potrivit normei de reprezentare stabilite de statutul profesiei, și din membrii Consiliului U.N.B.R.

(2) Congresul avocaților se întrunește anual în sesiune ordinară, la convocarea Consiliului U.N.B.R.

(3) La cererea a cel puțin unei treimi din numărul barourilor, Consiliul U.N.B.R. este obligat să convoace Congresul avocaților în sesiune extraordinară.

Art. 63. — (1) Convocarea congresului se face cu cel puțin o lună înainte de data stabilită, prin înștiințarea în scris a barourilor și prin publicare într-un ziar central. Consiliile barourilor sunt obligate să afișeze data convocării și ordinea de zi la sediul baroului și la instanțele judecătorești din raza acestora.

(2) Barourile sunt obligate să își aleagă delegații cu cel puțin 10 zile înainte de congres.

(3) Congresul este legal constituit în prezența a două treimi din numărul membrilor săi și adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 64. — (1) Congresul avocaților are următoarele atribuții:

a) analizează și aprobă raportul anual al Consiliului U.N.B.R.;

b) alege Comisia centrală de cenzori și Consiliul de conducere al Casei de Asigurări a Avocaților;

c) face propuneri autorităților cu drept de inițiativă legislativă privind profesia de avocat;

d) adoptă și modifică statutul profesiei și statutul Casei de Asigurări a Avocaților, în conformitate cu prevederile prezentei legi și pe baza proiectelor întocmite de Consiliul U.N.B.R.;

e) adoptă hotărâri privitoare la relațiile dintre barouri, perfecționarea pregătirii profesionale și respectarea regulilor deontologice ale profesiei;

f) alege și revocă membrii Comisiei centrale de disciplină. Fiecare barou are dreptul de a propune câte un candidat pentru Comisia centrală de disciplină. Competența și procedura de judecată ale Comisiei centrale de disciplină se stabilesc prin statut;

g) aprobă bugetul anual al Casei de Asigurări a Avocaților și execuția bugetară anuală;

h) aprobă bugetul anual al U.N.B.R. și execuția bugetară anuală a acestuia și stabilește cota de contribuție a barourilor la formarea bugetului U.N.B.R. Cheltuielile necesare organizării congreselor se suportă de către fiecare barou în funcție de numărul reprezentanților săi.

(2) Hotărârile congresului sunt definitive și obligatorii pentru toate organele profesiei.

Art. 65. — (1) Consiliul U.N.B.R. este format din decanii barourilor și reprezentanții barourilor aleși potrivit normei de reprezentare stabilite în statutul profesiei.

(2) Mandatul de membru al Consiliului U.N.B.R. este de 4 ani. În cazul încetării mandatului unuia dintre ei, înlocuitorul său execută diferența de mandat. Înlocuitorul este desemnat în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) În caz de schimbare a decanului unui barou noul decan îl înlocuiește de drept pe predecesorul său. Celelalte vacanțe sunt completate la proximitatea congresului al avocaților.

(4) Consiliul U.N.B.R. se întrunește trimestrial la convocarea președintelui U.N.B.R. Convocarea se face cu cel puțin 15 zile înainte de data ședinței.

(5) La cererea a cel puțin unei treimi din numărul membrilor Consiliului U.N.B.R. sau în situații excepționale, președintele U.N.B.R. va convoca Consiliul U.N.B.R. în ședință extraordinară, în cel mult 10 zile de la data solicitării sau a evenimentului justificativ.

(6) Consiliul U.N.B.R. lucrează în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi și adoptă hotărâri valabile cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 66. — Consiliul U.N.B.R. are următoarele atribuții:

a) este organul reprezentativ și deliberativ al barourilor din România și asigură activitatea permanentă a U.N.B.R.;

b) duce la îndeplinire hotărârile Congresului avocaților;

c) rezolvă orice probleme interesând profesia de avocat între sesiunile Congresului avocaților, cu excepția acelor care sunt date în competența exclusivă a Congresului avocaților;

d) exercită controlul asupra activității și asupra hotărârilor Comisiei permanente a U.N.B.R.;

e) organizează examenul de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limba română ale avocaților străini;

f) organizează și conduce activitatea Institutului Național de Pregătire și Perfecționare a Avocaților, constituit ca persoană juridică de drept privat nonprofit și care nu face parte din sistemul național de învățământ și nu este supus procedurilor de autorizare și acreditare;

g) adoptă hotărâri în toate problemele privind pregătirea și perfecționarea profesională a avocaților, precum și recomandări privind relațiile dintre barouri;

h) organizează examenul de primire în profesia de avocat și de dobândire a titlului profesional de avocat definitiv, în condițiile art. 17 și cu respectarea prevederilor Statutului profesiei de avocat;

i) organizează și supraveghează serviciul statistic general al U.N.B.R.;

j) organizează și editează publicațiile U.N.B.R. și sprijină publicațiile barourilor;

k) întocmește proiectul de buget al U.N.B.R. și îl supune spre aprobare Congresului avocaților, precum și execuția bugetară anuală a bugetului U.N.B.R.;

l) întocmește raportul anual de activitate și de gestiune a patrimoniului U.N.B.R. și le supune spre aprobare Congresului avocaților;

m) stăruie pentru realizarea bugetului U.N.B.R. și executarea de către barouri a hotărârilor adoptate de Congresul avocaților și de Consiliul U.N.B.R.;

n) alege și revocă președintele și vicepreședintele U.N.B.R. și membrii Comisiei permanente a U.N.B.R., dintre membrii săi, avocați cu o vechime mai mare de 10 ani în profesie, pentru un mandat de 4 ani;

o) verifică legalitatea și temeinicia deciziilor de primire în profesie, date de către consiliile barourilor, la cererea persoanelor interesate;

p) anulează hotărârile barourilor pentru cauze de nelegalitate și rezolvă plângerile și contestațiile făcute împotriva hotărârilor adoptate de consiliile barourilor, în cazurile prevăzute de lege și de statutul profesiei;

q) înființează Casa Centrală de Credit și Ajutor a Avocaților și controlează activitatea acesteia;

r) coordonează activitatea Casei de Asigurări a Avocaților și adoptă regulamentul acesteia;

s) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege și adoptă hotărâri în interesul profesiei, cu respectarea legii;

t) acordă, la propunerea Comisiei permanente a U.N.B.R., titlul de membru de onoare, respectiv de președinte de onoare al U.N.B.R.

Art. 67. — Comisia permanentă a U.N.B.R. se compune din 15 membri, dintre care 5 membri sunt reprezentanți ai Baroului București, iar 10 membri sunt reprezentanți ai celorlalte barouri din țară. Președintele și vicepreședintele U.N.B.R. sunt membri de drept ai Comisiei permanente a U.N.B.R. și se includ în cei 15 membri. Mandatul membrilor Comisiei permanente a U.N.B.R. este de 4 ani. În caz de încetare a mandatului unui membru al Comisiei permanente a U.N.B.R., desemnarea înlocuitorului se face pe aceleași criterii și înlocuitorul execută diferența de mandat. Unul dintre membrii Comisiei permanente a U.N.B.R. îndeplinește funcția de secretar al acesteia și este desemnat prin vot de Comisia permanentă a U.N.B.R. Președintele U.N.B.R. este și președintele Comisiei permanente a U.N.B.R.

Art. 68. — (1) Comisia permanentă a U.N.B.R. are următoarele atribuții:

a) este organul executiv al Consiliului U.N.B.R., cu activitate permanentă și de legătură cu barourile U.N.B.R.;

b) duce la îndeplinire hotărârile Congresului avocaților și ale Consiliului U.N.B.R. și supraveghează executarea acestor hotărâri de către barouri, adoptând decizii corespunzătoare;

c) organizează serviciile Consiliului U.N.B.R. și serviciile proprii și angajează personalul acestora;

d) asigură execuția bugetară și urmărește realizarea resurselor bugetului U.N.B.R.;

e) acceptă donațiile și legatele făcute U.N.B.R.;

f) în realizarea atribuțiilor sale, emite decizii executorii;

g) aprobă propunerile barourilor de desemnare a comisiilor teritoriale necesare pentru susținerea examenului de intrare și definitivare în profesia de avocat.

(2) Comisia permanentă a U.N.B.R. este condusă de președintele U.N.B.R. și lucrează valabil în prezența majorității membrilor săi și tot astfel adoptă deciziile.

(3) Comisia permanentă a U.N.B.R. îndeplinește și alte atribuții stabilite de lege sau de organele ierarhice ale profesiei.

Art. 69. — (1) Președintele U.N.B.R. are următoarele atribuții:

a) reprezintă U.N.B.R. în relațiile cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate;

b) încheie convenții, acorduri și contracte în numele U.N.B.R., cu autorizarea Consiliului U.N.B.R.;

c) convoacă și conduce ședințele Consiliului U.N.B.R. și ale Comisiei permanente a U.N.B.R.;

d) ordonă cheltuielile bugetare și extrabugetare ale U.N.B.R.;

e) semnează actele Consiliului și ale Comisiei permanente ale U.N.B.R.;

f) supraveghează relațiile dintre structurile centrale ale profesiei și barouri, precum și relațiile dintre barouri;

g) acordă sprijin și ajutor barourilor în relațiile lor cu autoritățile centrale și locale;

h) veghează la asigurarea condițiilor corespunzătoare de desfășurare a activității avocaților la instanțele judecătorești și la organele de urmărire penală.

(2) Președintele este înlocuit, la cerere sau în absența sa, de către vicepreședintele pe care îl desemnează în acest scop.

Art. 70. — Consiliul U.N.B.R. stabilește personalul necesar îndeplinirii atribuțiilor funcției pentru președintele U.N.B.R.

CAPITOLUL V Asistența judiciară

SECȚIUNEA 1

Cazurile și condițiile de acordare a asistenței judiciare

Art. 71. — (1) În cazurile prevăzute de lege, barourile asigură asistența judiciară în următoarele forme:

a) în cauzele penale, în care apărarea este obligatorie potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală;

b) în orice alte cauze decât cele penale, ca modalitate de acordare a ajutorului public judiciar, în condițiile legii;

c) asistența judiciară prin avocat, acordată la solicitarea organelor administrației publice locale.

(2) În cazuri de excepție, dacă drepturile persoanei lipsite de mijloace materiale ar fi prejudiciate prin întârziere, decanul baroului poate aproba acordarea cu titlu gratuit a asistenței de specialitate juridică.

Art. 72. — (1) În cazul în care, potrivit art. 11—19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, a fost încuviințată cererea de ajutor public judiciar sub forma asistenței prin avocat, cererea împreună cu încheierea de încuviințare se trimit de îndată decanului baroului din circumscripția acelei instanțe.

(2) Decanul baroului sau avocatul căruia decanul i-a delegat această atribuție va desemna, în termen de 3 zile, un avocat

înscris în Registrul de asistență judiciară, căruia îi transmite, odată cu înștiințarea desemnării, încheierea prevăzută la alin. (1). Decanul baroului are obligația de a comunica și beneficiarului ajutorului public judiciar numele avocatului desemnat. Beneficiarul ajutorului public judiciar poate solicita el însuși desemnarea unui anumit avocat, cu consimțământul acestuia, în condițiile legii.

Art. 73. — (1) Avocatul desemnat potrivit art. 72 alin. (2) să acorde ajutorul public judiciar nu poate refuza această sarcină profesională decât în caz de conflict de interese sau pentru alte motive justificate.

(2) Refuzul nejustificat de a prelua cazul sau de a continua executarea constituie abatere disciplinară, în condițiile legii.

(3) Refuzul nejustificat al beneficiarului sau renunțarea unilaterală și nejustificată a acestuia la asistența acordată de avocatul desemnat duce la încetarea ajutorului public sub forma asistenței prin avocat.

Art. 74. — (1) Asistența extrajudiciară prevăzută la art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, se acordă de Serviciul de asistență judiciară constituit la nivelul fiecărui barou, pe baza unei cereri al cărei model se aprobă de Departamentul de coordonare a asistenței judiciare, care va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura solicitării de asistență, identitatea, codul numeric personal, domiciliul și starea materială ale solicitantului și ale familiei sale, atașându-se înscrisuri doveditoare ale veniturilor acestuia și ale familiei sale, precum și dovezi cu privire la obligațiile de întreținere sau de plată. Cererea va fi însoțită și de o declarație pe propria răspundere a solicitantului, în sensul de a preciza dacă în cursul ultimelor 12 luni a mai beneficiat de ajutor public judiciar, în ce formă, pentru ce cauză, precum și cuantumul acestui ajutor.

(2) Dovada stării materiale a solicitantului se face, în principal, cu următoarele documente:

a) adeverință eliberată de autoritățile competente sau de către angajator, după caz, din care să rezulte veniturile profesionale ale solicitantului și ale celorlalți membri ai familiei supuse, potrivit legii, impozitului pe venit, realizate în perioada prevăzută de legislația privind ajutorul public judiciar, sau sumele încasate cu titlu de pensie, indemnizație de șomaj sau asigurări sociale și altele asemenea, încasate pe aceeași perioadă;

b) livretul de familie și, după caz, certificatele de naștere ale copiilor;

c) certificatul de persoană cu handicap al solicitantului sau al copilului, după caz;

d) declarație pe propria răspundere din care să reiasă că solicitantul și ceilalți membri ai familiei nu beneficiază de alte venituri suplimentare;

e) declarație pe propria răspundere privind situația patrimonială a solicitantului și a familiei sale;

f) declarație pe propria răspundere din care să rezulte că solicitantul și/sau celălalt părinte natural ori adoptiv sau, după caz, o altă persoană căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției ori care are copilul în plasament sau în plasament în regim de urgență ori a fost numită tutore se ocupă de creșterea și îngrijirea copilului și că acesta nu este încredințat sau dat în plasament niciunui organism privat autorizat ori serviciu public autorizat sau unei persoane juridice;

g) dovada eliberată de autoritățile competente privind situația bunurilor imobile ale solicitantului sau, după caz, ale celorlalți membri ai familiei;

h) alte acte necesare stabilirii dreptului la acordarea de asistență judiciară, potrivit legii.

(3) Cererea de acordare a asistenței extrajudiciare se depune la serviciul de asistență judiciară și se soluționează în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data înregistrării, prin decizie de admitere ori de respingere, după caz.

(4) În cazul admiterii cererii de acordare a asistenței extrajudiciare, decizia privind acordarea de asistență judiciară va cuprinde următoarele:

- a) denumirea actului;
- b) denumirea organului emitent;
- c) temeiul legal și de fapt pentru emiterea deciziei;
- d) persoana căreia i se acordă asistența extrajudiciară;
- e) tipul sau forma asistenței extrajudiciare acordate;
- f) data eliberării, funcția și semnătura persoanei care a eliberat actul respectiv.

(5) În temeiul deciziei de acordare a asistenței extrajudiciare, decanul baroului competent desemnează un avocat din Registrul de asistență judiciară al baroului.

(6) După posibilități, decanul baroului poate aproba acordarea asistenței extrajudiciare de către un avocat ales de persoana căreia i se acordă asistența judiciară.

(7) Decizia prevăzută la alin. (3) se comunică solicitantului în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei.

(8) Decizia de respingere a cererii de acordare a asistenței extrajudiciare poate fi contestată la consiliul baroului, în termen de 5 zile de la comunicarea acesteia.

(9) Contestațiile formulate împotriva deciziei de respingere se soluționează de consiliul baroului, cu caracter de urgență la prima ședință a consiliului baroului.

Art. 75. — Avocatul care acordă asistență judiciară potrivit prezentului capitol nu are dreptul să primească de la client sau de la cel apărât niciun fel de remunerație sau de alte mijloace de recompensă, nici chiar cu titlu de acoperire a cheltuielilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea activității de acordare a asistenței judiciare

Art. 76. — (1) În cadrul U.N.B.R. se organizează Departamentul de coordonare a asistenței judiciare, organ cu activitate permanentă, coordonat de un vicepreședinte al U.N.B.R. Structura organizatorică a acestui departament se stabilește prin decizie a Comisiei permanente a U.N.B.R.

(2) Departamentul de coordonare a asistenței judiciare emite decizii și norme metodologice în limitele atribuțiilor conferite prin prezenta lege, în condițiile și cu procedura prevăzute de Statutul profesiei de avocat.

Art. 77. — Departamentul de coordonare a asistenței judiciare exercită, în principal, următoarele atribuții:

- a) desfășoară conducerea metodologică a activității de acordare a asistenței judiciare;
- b) elaborează proiectul de Regulament-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;
- c) propune sau, după caz, avizează proiecte de protocoale ce se încheie cu autoritățile publice competente în scopul obținerii mijloacelor financiare necesare pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;
- d) organizează Registrul național de asistență judiciară pe baza registrelor întocmite de barouri;
- e) organizează și coordonează metodologia de plată a onorariilor pentru asistența judiciară acordată;
- f) efectuează controlul asupra asistenței judiciare acordate;
- g) elaborează proiecte de acte normative în domeniul asistenței judiciare, pe care le propune Ministerului Justiției în vederea promovării;
- h) stabilește, împreună cu Ministerul Justiției, indicii statistici, ține evidența statistică a sistemului de asistență judiciară și analizează informațiile necesare pentru planificarea și coordonarea corectă a sistemului de asistență judiciară;
- i) colaborează cu Ministerul Justiției pentru buna funcționare și planificarea, inclusiv din punct de vedere bugetar, a sistemului de asistență judiciară;
- j) popularizează sistemul de asistență judiciară;

k) stabilește formularistica utilizată de barouri pentru organizarea activității de asistență judiciară și extrajudiciară, în condițiile legii;

l) reprezintă U.N.B.R. în domeniul asistenței judiciare, în cadrul colaborării internaționale în materie, în condițiile legii sau ale Statutului profesiei de avocat.

Art. 78. — În vederea organizării activității de asistență judiciară, barourile îndeplinesc următoarele atribuții:

- a) organizează serviciile de asistență judiciară atât la nivelul fiecărui barou, cât și la sediul fiecărei instanțe judecătorești;
- b) organizează și actualizează Registrul de asistență judiciară al fiecărui barou pe baza cererilor avocaților, aprobate de consiliul baroului;
- c) desemnează avocații înscriși în Registrul de asistență judiciară pentru acordarea asistenței judiciare, ținând cont de experiența profesională și de calificarea avocatului, precum și de natura și complexitatea cazului, de celelalte desemnări ale acestuia potrivit prezentei legi și de gradul de angajare al acestuia;
- d) efectuează controlul asupra acordării asistenței judiciare de către avocații din cadrul baroului;
- e) organizează și execută programe de popularizare a sistemului de asistență judiciară;
- f) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege sau de Regulamentul-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară.

Art. 79. — (1) Baroul organizează serviciile de asistență judiciară la sediile tuturor instanțelor judecătorești din județ, în spații destinate exclusiv desfășurării acestei activități, care se pun la dispoziție, în mod obligatoriu și cu titlu gratuit de Ministerul Justiției sau, după caz, de autoritățile administrației publice locale.

(2) Serviciile de asistență prevăzute la alin. (1) sunt conduse de un avocat definitiv, numit de consiliul baroului, și sunt coordonate de un membru al consiliului. Organizarea, funcționarea și atribuțiile serviciilor de asistență judiciară se realizează potrivit regulamentului aprobat de consiliul baroului, în baza Regulamentului-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară, aprobat de Consiliul U.N.B.R.

Art. 80. — (1) Fiecare barou organizează Registrul de asistență judiciară în care sunt înscriși avocații ce pot fi desemnați pentru acordarea asistenței judiciare și a asistenței extrajudiciare.

(2) Registrul este public, se păstrează pe suport hârtie și în format electronic și se publică pe pagina de internet a fiecărui barou.

(3) Actualizarea Registrului de asistență judiciară pentru următorul an calendaristic se efectuează până la sfârșitul lunii septembrie a anului calendaristic precedent.

(4) În cazuri excepționale, în Registrul de asistență judiciară pot fi operate modificări și în cursul anului, potrivit procedurii prevăzute pentru înscrierea în registru.

(5) U.N.B.R. organizează Registrul național de asistență judiciară, constituit din registrele de asistență judiciară ale tuturor barourilor.

(6) Registrul național de asistență judiciară se publică pe pagina de internet a U.N.B.R. și se actualizează în mod automat odată cu actualizarea datelor din registrul fiecărui barou.

Art. 81. — (1) Pentru înscrierea în Registrul de asistență judiciară, avocatul depune o cerere la baroul din care face parte.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se completează conform formularului aprobat de Departamentul de coordonare a asistenței judiciare din cadrul U.N.B.R.

(3) Înscrierea avocatului în Registrul de asistență judiciară se efectuează în baza deciziei consiliului baroului.

(4) Consiliul baroului poate, motivat, să refuze înscrierea în registru sau să radieze din registru un avocat în următoarele cazuri:

a) dacă avocatului solicitant i s-a aplicat o sancțiune disciplinară;

b) dacă avocatul este învinuit pentru săvârșirea unei infracțiuni de drept comun;

c) dacă s-a constatat încălcarea repetată a dispozițiilor prezentei legi sau calitatea inferioară a asistenței judiciare acordate.

(5) Radierea din registru poate fi dispusă pentru o perioadă de un an, iar dacă se constată săvârșirea consecutivă a trei sau a mai multor abateri de la obligațiile prevăzute de prezenta lege, radierea se poate dispune pentru o perioadă de până la 3 ani.

(6) Refuzul baroului de înscriere a avocatului solicitant în registru, precum și măsura radierii unui avocat din registru pot fi contestate potrivit procedurii prevăzute la cap. VI din prezenta lege.

(7) Decizia de radiere din registru se aduce la cunoștință publicului prin afișare pe pagina de internet a baroului, precum și pe pagina de internet a U.N.B.R.

Art. 82. — (1) Pentru asistența judiciară acordată, avocatul desemnat are dreptul la un onorariu stabilit de organul judiciar, potrivit naturii și volumului activității desfășurate, în limitele sumelor stabilite prin protocolul încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției.

(2) Prin actul de încuviințare a asistenței judiciare, organul judiciar stabilește și valoarea provizorie a onorariului avocatului.

(3) După acordarea asistenței judiciare, avocatul întocmește un referat scris cu privire la prestația avocațială efectivă, conform formularului aprobat de Departamentul de coordonare a asistenței judiciare din cadrul U.N.B.R. Referatul este supus confirmării organului judiciar, care, în funcție de volumul și complexitatea activității desfășurate de avocat, precum și în raport cu durata, tipul și particularitățile cauzei, poate dispune menținerea sau majorarea onorariului stabilit inițial.

(4) Referatul confirmat potrivit alin. (3) se înaintează baroului, în vederea efectuării formalităților prevăzute de lege pentru plata onorariilor.

(5) În cazul în care avocatul este sancționat disciplinar, potrivit art. 86 alin. (1), avocatul nu va primi onorariul în asigurarea asistenței judiciare pentru care a fost desemnat, pentru acel caz.

Art. 83. — (1) Plata onorariului pentru asistența judiciară acordată se face lunar prin virament bancar, pe baza documentelor pentru decontare prevăzute la art. 82 alin. (2), avizate de consiliul baroului.

(2) Sumele necesare pentru plata onorariilor sau, după caz, a remunerațiilor pentru asistența judiciară se virează, lunar, în condițiile legii, într-un cont distinct, deschis de fiecare barou. Respectarea de către barouri a destinației fondurilor astfel virate face și obiect al controlului U.N.B.R., în condițiile stabilite de Statutul profesiei de avocat.

Art. 84. — U.N.B.R. și barourile conlucrează cu Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, instanțele judecătorești, precum și cu parchetele de pe lângă acestea, în vederea desfășurării în bune condiții a activității de acordare a asistenței judiciare prevăzute de prezentul capitol.

Art. 85. — (1) Onorariile pentru asistența judiciară acordată în oricare dintre formele prevăzute de prezentul capitol se stabilesc prin protocolul încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției, în condițiile legii.

(2) Fondurile necesare pentru plata onorariilor prevăzute la alin. (1) se asigură potrivit art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru cheltuielile curente necesare funcționării serviciilor de asistență judiciară din cadrul barourilor, din sumele virate lunar pentru plata onorariilor convenite pentru asistența judiciară, fiecare barou își constituie un fond prin reținerea a 1% din valoarea acestor sume, aprobate și efectiv vărsate. Reținerea procentului de 1% se face la achitarea efectivă a onorariului către avocatul îndreptățit.

(4) Onorariile pentru asistența judiciară acordată în oricare dintre formele prevăzute de prezentul capitol, la solicitarea organelor administrației publice locale, se acordă din fondurile acestor organe, în limitele sumelor stabilite prin protocol încheiat de fiecare barou cu acestea. În lipsa protocolului, sunt aplicabile limitele stabilite prin protocolul prevăzut la art. 82 alin. (1).

CAPITOLUL VI

Răspunderea disciplinară

Art. 86. — (1) Avocatul răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi sau ale statutului, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului sau ale uniunii, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale instituției.

(2) Avocatul care conduce asistența judiciară de pe lângă fiecare instanță este obligat să sesizeze în scris consiliulul baroului faptele comise de orice avocat, în condițiile prevederilor alin. (1).

(3) Instanțele judecătorești și parchetele Ministerului Public sunt obligate să înainteze consiliului baroului orice plângere făcută împotriva unui avocat și să îl înștiințeze despre orice acțiune de urmărire penală sau de judecată pornită împotriva unui avocat.

Art. 87. — (1) Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare sunt de competența consiliului baroului.

(2) Anchetarea abaterii și exercitarea acțiunii disciplinare privind decanii barourilor și membrii Consiliului U.N.B.R. sunt de competența Consiliului U.N.B.R. Persoana anchetată sau trimisă în judecată disciplinară nu participă la luarea hotărârii.

(3) Membrii comisiei permanente care sunt anchetați nu pot participa la dezbaterile privind luarea deciziei de exercitare a acțiunii disciplinare.

(4) În toate cazurile acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult un an de la data săvârșirii abaterii.

Art. 88. — (1) În cadrul fiecărui barou se organizează și funcționează o comisie de disciplină care judecă, în primă instanță și în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de avocații din acel barou.

(2) În cadrul U.N.B.R. este organizată și funcționează Comisia centrală de disciplină, care judecă:

a) ca instanță de fond, în complet de 3 membri, abaterile săvârșite de membrii Consiliului U.N.B.R. și de decanii barourilor;

b) în contestație, în complet de 5 membri, potrivit prevederilor statutului profesiei.

(3) Recursul declarat împotriva deciziei disciplinare a Comisiei centrale de disciplină, ca instanță de fond, este judecat de Consiliul U.N.B.R. constituit ca instanță disciplinară în plenul său, în afară de persoana implicată în cauză.

(4) Împotriva hotărârilor pronunțate potrivit alin. (2) și (3), partea interesată poate declara recurs la secția de contencios a Curții de Apel București, a cărei hotărâre este definitivă și irevocabilă.

(5) Procedura judecării abaterilor disciplinare este stabilită în statutul profesiei și se completează cu prevederile Codului de procedură civilă.

Art. 89. — (1) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrarea;

b) avertismentul;

c) amendă de la 50 lei la 500 lei, care se face venit la bugetul baroului. Plata amenzii se va face în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii disciplinare. Neachitarea în acest termen atrage suspendarea de drept din exercițiul profesiei, până la achitarea sumei. Limitele amenzii disciplinare se actualizează periodic de către Consiliul U.N.B.R., în funcție de rata inflației.

d) interdicția de a exercita profesia pe o perioadă de la o lună la un an;

e) excluderea din profesie.

(2) În perioada interdicției avocatul nu poate presta sub nicio formă asistență juridică, nu poate face uz de calitatea de avocat și nu poate participa la activitatea organelor profesiei.

(3) Împotriva deciziei disciplinare pot declara recurs persoana interesată, decanul baroului și președintele uniunii, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 90. — (1) În caz de abatere evidentă și gravă, instanța disciplinară poate lua măsura suspendării avocatului din exercițiul profesiei până la judecarea definitivă a cauzei.

(2) Împotriva încheierii prin care s-a luat această măsură se poate declara recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

(3) Recursul este suspensiv de executare și va fi soluționat de urgență.

CAPITOLUL VII

Casa de Asigurări a Avocaților

Art. 91. — (1) În cadrul U.N.B.R. este organizată și funcționează Casa de Asigurări a Avocaților, în scopul stabilirii și acordării pensiilor și ajutoarelor sociale convenite avocaților și urmașilor acestora cu drepturi proprii la pensie, în condițiile prevăzute de legea specială.

(2) Organizarea și funcționarea Casei de Asigurări a Avocaților se stabilesc de Congresul avocaților prin statutul acesteia.

Art. 92. — (1) Sunt membri ai Casei de Asigurări a Avocaților toți avocații în activitate, avocații pensionari și urmașii acestora cu drepturi proprii la pensie și la ajutoare sociale.

(2) Avocatul înscris în barou, cu drept de exercitare a profesiei, este obligat să contribuie la constituirea fondului Casei de Asigurări a Avocaților. Contribuția nu poate fi mai mică decât suma stabilită de Consiliul U.N.B.R., astfel încât să acopere nevoile curente de plată ale Casei de Asigurări a Avocaților. Avocații pot face parte și din alte forme de asigurări sociale.

Art. 93. — (1) Casa de Asigurări a Avocaților are personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu. Sediul său este în municipiul București. Patrimoniul său poate fi folosit în activități economice producătoare de venituri, în condițiile legii, cu autorizarea consiliului uniunii.

(2) Casa de Asigurări a Avocaților poate înființa sucursale sau filiale, în condițiile și cu procedura prevăzute în statutul de organizare și funcționare a acesteia.

Art. 94. — (1) Casa de Asigurări a Avocaților este condusă și administrată de un consiliu format din 5 membri, dintre care 3 avocați în activitate și 2 avocați pensionari, aleși de congres pe o perioadă de 4 ani.

(2) Consiliul alege din rândurile sale un președinte și un vicepreședinte. Unul dintre membri, desemnat de președinte, îndeplinește și funcția de secretar al consiliului.

Art. 95. — (1) Controlul financiar al Casei de Asigurări a Avocaților se exercită de către comisia de cenzori, compusă din 3 membri, dintre care 2 avocați în activitate și un avocat pensionar.

(2) Barourile și avocații sunt obligați să pună la dispoziție comisiei de cenzori și inspectorilor financiari ai Casei de Asigurări a Avocaților toate datele privind veniturile asupra cărora se reține contribuția pentru fondul de pensii și ajutoare sociale.

CAPITOLUL VIII

Exercitarea în România a profesiei de către avocații care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 96. — (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică avocaților care și-au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European, care își exercită profesia pe teritoriul României:

a) în mod independent sau în asocieri;

b) ca avocați salariați în România;

c) prin prestare de servicii.

(2) Dispozițiile prezentului capitol sunt aplicabile și avocaților care și-au obținut calificarea profesională în Confederația Elvețiană, care își exercită profesia pe teritoriul României în oricare dintre modalitățile prevăzute la alin. (1).

Art. 97. — În sensul prezentului capitol:

a) *avocat* reprezintă orice persoană provenind dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, care este autorizată să-și desfășoare activitățile profesionale sub titlul profesional corespunzător obținut într-un stat membru;

b) *stat membru de origine* reprezintă statul membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, în care un avocat a obținut dreptul de a utiliza unul dintre titlurile profesionale prevăzute la lit. a), înainte de a practica profesia de avocat în România;

c) *titlu profesional din statul membru de origine* reprezintă titlul profesional utilizat în statul membru unde un avocat a obținut dreptul de a folosi acest titlu, înainte de a practica profesia de avocat în România;

d) *grupare* reprezintă orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, organizată potrivit legislației unui stat membru, în cadrul căreia avocații își desfășoară activitățile profesionale împreună, sub nume comun;

e) *titlu profesional din România* reprezintă titlul profesional sub care un avocat este înscris în Tabloul avocaților din România;

f) *autoritatea română competentă* este structura din cadrul U.N.B.R., desemnată potrivit statutului.

Art. 98. — Avocații care profesează în România sub titlul profesional din statul membru de origine pot desfășura aceleași activități profesionale ca și avocații care profesează sub titlul profesional obținut în România, pot acorda asistență juridică și pot reprezenta persoane fizice sau persoane juridice în fața instanțelor române, referitor la dreptul statului membru de origine, dreptul comunitar, dreptul internațional, precum și dreptul românesc, cu respectarea regulilor de procedură aplicabile în fața instanțelor române.

Art. 99. — (1) Avocații care profesează în România sub titlul profesional din statul membru de origine vor folosi denumirea sub care își desfășoară profesia în statul membru de origine, exprimată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine respectiv.

(2) Pe lângă denumirea prevăzută la alin. (1), în denumire se va menționa, alături de forma juridică de exercitare a profesiei în România, și forma juridică a grupării din statul membru de origine.

(3) Autoritatea română competentă poate cere unui avocat care profesează sub titlul profesional obținut în statul membru de origine să indice gruparea profesională din care face parte în statul membru de origine sau autoritatea judiciară în cadrul

căreia este admis să-și exercite profesia, potrivit legii din statul membru de origine.

(4) Avocatul care obține admiterea în profesia de avocat în România în condițiile art. 100 sau 109 are dreptul să folosească titlul profesional din statul membru de origine, exprimat în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine, alături de titlul profesional corespunzător profesiei de avocat din România.

Art. 100. — (1) Indiferent de forma de exercitare a activității pe teritoriul României, avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine pot solicita oricând recunoașterea diplomelor, în vederea admiterii în profesia de avocat și a practicării acesteia sub titlul profesional din România.

(2) În vederea recunoașterii diplomelor în România, solicitantul va trebui să susțină, la alegere, un examen de verificare a cunoștințelor sau să efectueze un stagiu de 3 ani în domeniul dreptului românesc.

(3) U.N.B.R. va stabili componența comisiei de evaluare, precum și conținutul și modul de desfășurare ale examenului sau ale stagiului, după caz.

(4) La depunerea cererii de recunoaștere a diplomei, în vederea determinării conținutului și modului de desfășurare ale examenului sau ale perioadei de stagiu, comisia de evaluare va verifica în prealabil dacă experiența profesională dobândită de solicitant este de natură să acopere în tot sau în parte diferențele existente între dreptul românesc și cel al statului membru de origine în care a fost obținută diploma, în vederea exceptării parțiale sau totale de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2).

(5) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile legislației-cadru privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale.

Art. 101. — (1) Autoritatea competentă română și autoritățile competente din statele membre de origine colaborează în vederea aplicării corespunzătoare a dispozițiilor prezentei legi, informațiile care se obțin în cadrul acestor colaborări fiind confidențiale. Colaborarea se poate realiza și prin intermediul sistemului de informare în cadrul pieței interne, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate formula observații în cadrul procedurilor disciplinare care se desfășoară împotriva unui avocat care profesează sub titlul profesional din acel stat.

SECȚIUNEA a 2-a

Exercitarea cu caracter permanent a profesiei în România de către avocații care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European

Art. 102. — (1) În condițiile prezentei secțiuni, oricare dintre avocații prevăzuți la art. 97 lit. a) poate desfășura pe teritoriul României, cu caracter permanent și sub titlul profesional din statul membru de origine, activitățile prevăzute la art. 98.

(2) Avocații care își exercită în mod permanent activitatea pe teritoriul României pot dobândi titlul profesional din România fie în condițiile prevăzute la art. 100, fie potrivit art. 109.

Art. 103. — (1) Avocatul care dorește să profeseze în România sub titlul profesional din statul membru în care și-a obținut calificarea profesională se înscrie în tabloul special ținut de barourile române, în condițiile prezentului articol, ale art. 13 alin. (6) și ale statutului profesiei.

(2) Autoritatea română competentă înscrie avocatul solicitant pe baza prezentării unui certificat care atestă înregistrarea lui la autoritatea competentă din statul membru de origine. Autoritatea

română competentă informează autoritatea competentă din statul membru de origine despre înscriere.

(3) Certificatul prevăzut la alin. (2) trebuie să fie eliberat cu cel mult 3 luni înainte de formularea cererii de înscriere în Tabloul avocaților din România.

(4) La publicarea numelor avocaților înscriși în România, autoritatea română competentă va publica și numele avocaților înscriși potrivit prezentei secțiuni.

Art. 104. — (1) Avocaților care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine li se asigură reprezentarea corespunzătoare în asociațiile profesionale ale avocaților din România, potrivit dispozițiilor prezentei legi și ale statutului profesiei; ei au cel puțin dreptul de a participa la alegerea organelor de conducere ale acestor asociații.

(2) Avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine sunt obligați fie să se asigure pentru răspundere profesională, în condițiile stabilite prin statutul profesiei, fie să devină membri ai Casei de Asigurări a Avocaților, în condițiile prevăzute la cap. VII.

(3) Avocații pot fi scutiți de obligațiile prevăzute la alin. (2), dacă fac dovada unei asigurări plătite sau a unei alte garanții date în condițiile legii statului membru de origine, în măsura în care asigurarea sau garanția este echivalentă din punctul de vedere al condițiilor și al acoperirii. Dacă acoperirea este doar parțială, avocații trebuie să încheie o asigurare suplimentară pentru a acoperi aspectele care nu se regăsesc în asigurarea sau în garanția dată potrivit reglementărilor din statul membru de origine.

Art. 105. — Avocații înscriși în România sub titlul profesional din statul membru de origine pot profesa ca salariați în oricare dintre formele de organizare a profesiei, permise pentru avocații care profesează sub titlul profesional obținut în România.

Art. 106. — Avocații care profesează în România sub titlul profesional din statul membru de origine se supun aceluiași reguli de conduită profesională prevăzute în prezenta lege și în statutul profesiei ca și avocații care profesează sub titlul profesional obținut în România, pentru activitățile desfășurate pe teritoriul țării.

Art. 107. — (1) Avocații prevăzuți în prezentul capitol răspund disciplinar pentru nerespectarea prezentei legi sau a statutului, potrivit prevederilor cap. VI.

(2) Înainte de inițierea procedurilor disciplinare împotriva unui avocat care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine, autoritatea română competentă informează în cel mai scurt timp autoritatea competentă din statul membru de origine, furnizând orice informații utile în cauză.

(3) Autoritatea română competentă cooperează cu autoritatea competentă din statul membru de origine pe tot parcursul desfășurării procedurilor disciplinare.

(4) Retragerea permanentă sau temporară de către autoritatea competentă din statul membru de origine a autorizației de exercitare a profesiei are ca efect obligatoriu interdicția temporară sau permanentă ca avocatul în cauză să profeseze în România sub titlul profesional din statul membru de origine.

Art. 108. — (1) Unul sau mai mulți avocați din aceeași grupare ori din același stat membru, care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine, pot profesa în România prin înființarea unui sediu secundar al grupării respective, organizat în orice formă de exercitare a profesiei de avocat prevăzută de legea română.

(2) Profesia de avocat se poate exercita și în cadrul formelor asociate prevăzute de legea română, astfel:

a) mai mulți avocați din diferite state membre, care profesează sub titlurile profesionale din statele membre de origine;

b) unul sau mai mulți avocați dintre cei prevăzuți la lit. a) și unul sau mai mulți avocați din România.

(3) Avocatul care intenționează să profeseze sub titlul profesional din statul membru de origine informează autoritatea română competentă despre faptul că este membru al unei forme de exercitare a profesiei în statul membru de origine și furnizează toate detaliile relevante despre acea grupare.

Art. 109. — (1) Avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine și care își desfășoară activitatea efectiv și cu regularitate, pe o perioadă de cel puțin 3 ani în România, în domeniul dreptului românesc sau al dreptului comunitar sunt admiși în profesia de avocat în România, fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 100, cu respectarea prevederilor prezentei legi referitoare la exercițiul drepturilor civile și politice și la cazurile de nedemnitate și incompatibilitate.

(2) În fața autorității române competente solicitantii trebuie să facă dovada desfășurării cu regularitate a activității în România pe o perioadă de cel puțin 3 ani în domeniul dreptului românesc sau comunitar. În acest scop:

a) avocații trebuie să prezinte toate informațiile și documentele relevante cu privire la numărul de cauze în care au acordat asistență juridică, precum și cu privire la natura acestora;

b) autoritatea română competentă poate să verifice caracterul efectiv și regularitatea activității desfășurate și poate cere avocatului, dacă este necesar, să ofere clarificări, în scris sau verbal, cu privire la informațiile și documentele prevăzute la lit. a).

(3) Avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine în România pot oricând să ceară ca diplomele să le fie recunoscute, potrivit dispozițiilor art. 100, în vederea obținerii admiterii în profesia de avocat în România și a exercitării acesteia sub titlul profesional astfel obținut.

(4) Avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine și care au desfășurat în mod efectiv și cu regularitate o activitate profesională în România pe o perioadă de cel puțin 3 ani, dar pe o perioadă mai scurtă în domeniul dreptului românesc, pot obține admiterea în profesia de avocat și dreptul de a o practica sub titlul profesional din România, fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 100, cu respectarea prevederilor prezentei legi referitoare la exercițiul drepturilor civile și politice și la cazurile de nedemnitate și incompatibilitate, după următoarea procedură:

a) autoritatea română competentă ia în considerare desfășurarea efectivă și cu regularitate a activității în perioada de cel puțin 3 ani, cunoștințele și experiența profesională dobândite în România, precum și orice participare la prelegeri și seminarii despre dreptul românesc sau deontologia profesiei de avocat;

b) solicitantul pune la dispoziția baroului român orice informație și documentație relevantă, în special despre cauzele în care a acordat asistență juridică.

(5) Decizia autorității române competente de a nu acorda înscrierea automată în cazul în care nu s-a prezentat dovada că cerințele prevăzute la alin. (1) sau (4) au fost îndeplinite va fi motivată, comunicată solicitantului și baroului și supusă căilor de atac prevăzute de statutul profesiei.

(6) Desfășurarea efectivă și cu regularitate a activității avocatului în România și capacitatea sa de a continua sunt evaluate pe baza unui interviu susținut cu comisia de evaluare prevăzută la art. 100.

(7) Autoritatea română competentă poate, printr-o decizie motivată și supusă căilor de atac prevăzute de statutul profesiei, să refuze avocatului solicitant acordarea titlului profesional de avocat în România, dacă se consideră că aceasta ar aduce

atingere ordinii publice, ca urmare a unor abateri disciplinare, a unor plângeri și incidente de orice fel.

(8) Reprezentanții U.N.B.R. sunt obligați să păstreze confidențialitatea informațiilor primite cu ocazia examinării cererii de acordare a titlului profesional în România.

SECȚIUNEA a 3-a

Exercitarea în România, prin prestarea de servicii, a profesiei de către avocații provenind din statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European

Art. 110. — (1) În condițiile prezentei secțiuni, avocații provenind din statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European pot desfășura în România activități profesionale care pot fi exercitate ocazional sub forma prestării de servicii.

(2) Activitatea de prestare de servicii prevăzută la alin. (1) se exercită în România prin reprezentarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și persoanelor juridice în justiție sau în fața autorităților publice, în condițiile prevăzute pentru avocații stabiliți în acest stat, fără a fi necesară înscrierea în barou.

(3) Pentru exercitarea altor activități decât cele menționate la alin. (2), avocatul respectă condițiile și regulile de conduită profesională ale statului membru de origine, precum și legislația română privind profesia, în special cu privire la incompatibilități, la secretul profesional, la relațiile dintre avocați, la interdicția ca același avocat să reprezinte două părți având interese contrarii, precum și la publicitate. Un avocat care nu este stabilit în România este ținut de respectarea acestor reguli numai în măsura în care respectarea lor este justificată obiectiv pentru asigurarea exercitării corecte a activităților de avocat, a demnității profesiei și a respectării regulilor privind incompatibilitatea.

Art. 111. — (1) Autoritatea română competentă cere avocatului care prestează servicii dovedirea calității sale de avocat.

(2) În cazul nerespectării obligațiilor prevăzute la art. 110, autoritatea română competentă stabilește prin statut consecințele acestei nerespectări.

(3) La verificarea cazului de nerespectare a obligațiilor prevăzute la art. 110, autoritatea română competentă poate solicita orice informații profesionale utile cu privire la persoana care prestează servicii.

(4) Autoritatea română competentă va informa autoritatea competentă din statul membru de origine despre orice decizie luată. Comunicările prevăzute de prezentul alineat au caracter confidențial.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 112. — Prezenta lege va fi pusă în aplicare astfel:

a) actualele organe de conducere ale Uniunii Avocaților din România își vor îndeplini în continuare atribuțiile, potrivit legii și statutului profesiei, ca organe de conducere ale U.N.B.R., pe întreaga durată a mandatului pentru care au fost alese;

b) Consiliul U.N.B.R. va elabora proiectul statutului profesiei și îl va adopta în termen de cel mult 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Statutul profesiei va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) formele noi de asociere pentru exercitarea profesiei de avocat se vor organiza și vor funcționa numai după intrarea în vigoare a noului statut al profesiei.

Art. 113. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță,

reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.

(2) De asemenea, la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau jurisdicțional prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare dispozițiilor prezentei legi.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică profesiei de consilier juridic, care va fi exercitată potrivit dispozițiilor Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare.

(4) Consiliile și decanii barourilor au obligația și autorizarea să urmărească ducerea la îndeplinire a prevederilor alin. (1) și (2) și să ia măsurile legale în acest sens.

Art. 114. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, denumirea *Uniunea Avocaților din România* se înlocuiește cu denumirea *Uniunea Națională a Barourilor din România*, în toate actele normative.*)

Art. 115. — La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abrogă.**)

Art. 116. — Procedurile și formalitățile de autorizare prevăzute de prezenta lege pot fi îndeplinite și prin intermediul punctului de contact unic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010. Prevederile prezentului articol se aplică de la data operaționalizării punctului de contact unic.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederi care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 51/1995 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actelor modificatoare:

1. Art. II din Legea nr. 201/2004 privind completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat:

„Art. II. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Dispozițiile aranjamentului provizoriu propus de Uniunea Europeană, referitoare la restricționarea pentru o perioadă de maximum 7 ani a libertății de circulație a avocaților, se aplică pe bază de reciprocitate.”

2. Art. II—V din Legea nr. 270/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat:

„Art. II. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Statutul profesiei de avocat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 13 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România adoptă Regulamentul-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară prevăzut la art. 68^{6***}) lit. b) din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Art. III. — Dispozițiile referitoare la societățile profesionale cu răspundere limitată din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, intră în vigoare după intrarea în vigoare a modificărilor Statutului profesiei de avocat, prevăzute la art. II.

Art. IV. — Dispozițiile art. I pct. 7—9 se aplică și pentru examenele aflate în desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. V. — În tot cuprinsul Legii nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «societate civilă profesională cu răspundere limitată» se înlocuiește cu sintagma «societate profesională cu răspundere limitată».”

*) Fost art. 83, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 255/2004.

***) Fost art. 84, introdus prin Legea nr. 255/2004.

****) Art. 68⁶ a devenit prin renumerotare art. 77.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

